

ภาค 2

วิธีการเพื่อความปลอดภัย

วิธีการเพื่อความปลอดภัย

ข้อความเบื้องต้น

วิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้นมิใช่โทษ (มาตรา 18) แต่เป็นวิธีการที่เบากว่าโทษ และมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันมิให้บุคคลไปกระทำความผิดซ้ำอีก หรืออาจไปทำให้สังคมไร้ความสงบเรียบร้อยและปลอดภัย ผู้ที่ถูกใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยจึงมิใช่ นักโทษ และไม่ถือว่าต้องโทษหรือได้รับโทษเช่นกัน

วัตถุประสงค์ของบทบัญญัติในเรื่องวิธีการเพื่อความ ปลอดภัยนั้น เราจะเห็นได้จากถ้อยคำที่บัญญัติไว้ในตัวบทมาตรา ต่าง ๆ นั้นเอง เช่น เพื่อป้องกันการกระทำความผิด เพื่อคั่นนิสัย เพื่อ ฝึกอาชีพ (มาตรา 40) เพื่อความปลอดภัยของสังคม ความปลอดภัย ของทรัพย์สินหรืออันตรายที่เกิดแก่ผู้อื่น (มาตรา 45 มาตรา 46 มาตรา 48) และในการบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยนั้น อาจใช้บังคับแก่บุคคลที่มีได้ถูกลงโทษก็ได้ (มาตรา 46 มาตรา 48)

ความแตกต่างในสาระสำคัญของโทษกับวิธีการเพื่อ ความปลอดภัยนั้น อยู่ที่ว่าการใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัย จะใช้ บังคับได้ก็ต่อเมื่อขณะที่ศาลพิพากษามีกฎหมายให้ใช้ (มาตรา 12) โดยไม่ต้องคำนึงถึงว่าในขณะที่กระทำความผิดหรือก่อนที่ศาลพิพากษา นั้นจะมีกฎหมายบังคับใช้วิธีการเพื่อความปลอดภัยหรือไม่

ต่างกับโทษที่จะต้องใช้กฎหมายในขณะกระทำความผิด (มาตรา 2 และมาตรา 3)

ชนิดของวิธีการ เพื่อความปลอดภัย⁴⁷

มาตรา 39 ได้บัญญัติถึงชนิดของวิธีการ เพื่อความปลอดภัยไว้ 5 ประการ คือ

1. กักกัน
2. ห้ามเข้าเขตกำหนด
3. เรียกประกันทัณฑ์บน
4. คุมตัวไว้ในสถานพยาบาล
5. ห้ามการประกอบอาชีพบางอย่าง

จะเห็นได้ว่า วิธีการ เพื่อความปลอดภัยมีเพียง 5 ประการเท่านั้น และเมื่อจะใช้วิธีการ เพื่อความปลอดภัยใดนอกจากจะคู่หลักเกณฑ์เฉพาะเรื่องแล้ว ยังต้องตกอยู่ภายใต้บังคับ หลักทั่วไปของวิธีการบังคับใช้วิธีการ เพื่อความปลอดภัย (มาตรา 12 ถึง มาตรา 16) อีกด้วย และนอกจากที่บัญญัติไว้ 5 ประการหรือ 5 ชนิดนี้แล้ว ยังมีไม่ใช้วิธีการ เพื่อความปลอดภัย เช่น การควบคุมตัวไว้ในข้อหาอันตราย ตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 21 มิใช่โทษ และมีใช้วิธีการ เพื่อความปลอดภัย ตามประมวลกฎหมายอาญา (คำพิพากษาฎีกาที่ 177/2508) การกักกันมิใช่โทษ เป็นวิธีการ เพื่อความปลอดภัย ซึ่งโดยลักษณะแล้วเขากว่าโทษจำคุก การที่จะอนุโลมกำหนดเวลาจำกัดกับโทษจำคุก เขาค้ำด้วยกัน เพื่อให้มี

⁴⁷ การป้องกันอาชญากรรมมีวิธีการและความคิดเห็นต่างกัน แล้วแต่สภาพสังคม ดู

ชาย เสวิกุล, พ.ด.อ. อาชญาวิทยาและทัณฑวิทยา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, ๒๕๑๔ หน้า ๑๖๒.

ระยะเวลามากขึ้น เพื่อใช้สิทธิในการอุทธรณ์ฎีกา ข้อเท็จจริงย่อม
ไม่ได้ (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1455/2511)

ต่อไปนี้จึงเป็นการศึกษาถึงวิธีการเพื่อความปลอดภัย
แต่ละชนิด ดังนี้⁴⁸

5

---

⁴⁸ ชาย เสวีกุล, พ.ศ.อ. อ้างแล้ว หน้า ๒๕๐.